

[Frandsen.]

bejdsministeren kan sige noget tilfredsstillende, så må vi tage det op.

Med hensyn til de andre betingelser, jeg stillede op, vedrørende kapitalstyring og inflationsbekæmpelse, hørte vi ikke rigtig noget. Den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) nævnte, at man selvfølgelig var villig til — og det var helt klart fra socialdemokratiets side og fra regeringens side — at se på inflationen i samfundet. Men det er ikke nok med løfter og taler om disse ting; det er handling, vi skal se nu, og det venter vi med spænding på. Vi har fremlagt, som det formentlig er tinget bekendt, et forslag om at bekæmpe inflationen her i samfundet, og så må det altså vise sig, om det bare er ord fra socialdemokratiets side eller det er handling, man er villig til.

Med hensyn til vores kritiske bemærkninger om selve fonden kom der ikke nogen kommentar fra regeringens side. Jeg ved ikke, om vi skal opfatte det sådan, at det var bemærkninger, som man har taget til sig, idet man erkender, at vores forslag om at koncentrere sig om værditilvæksten i virksomhederne er rigtigere end det forslag, vi har fra regeringens side om at koncentrere sig omkring lønsummen. Jeg håber på, man fra regeringens side virkelig vil erkende, at det er en dårlig løsning at se på lønsummen i stedet for at se på værditilvæksten.

Med hensyn til styrelsen af fonden opfattede jeg delvis den socialdemokratiske ordfører hr. Erik Andersen (Fr borg amt)s bemærkning til mig sådan, at han erkendte, at det i virkeligheden burde være tillidsmændene, som skulle sidde i repræsentantskabet. Det er jo ikke sådan i dag, at det er tillidsmændene. Vel er de repræsenteret på kongresserne, men efter det forslag, der ligger fra regeringens side, er det jo ikke tillidsmændene, der kommer til at sidde i fondens bestyrelse. Det, vi ønsker, er direkte valg af tillidsmænd og ikke de omveje omkring forbundets eller LOs hovedbestyrelse

og forretningsudvalg. Vi ønsker direkte valg.

Til allersidst vil jeg sige, at jeg opfattede statsministerens bemærkning positivt på den måde, at jeg forstod, at det for statsministeren ligesom for os er mere afgørende, at disse problemer løses på en tilfredsstillende måde, end at lovforslaget bliver gennemført i denne folketingssamling.

Ninn-Hansen: Det ville være fristende at beskæftige sig med en række af de bemærkninger, hr. Frandsen fremsatte om mit parti. Jeg vil nøjes med at takke for dem og sige, at det er rigtigt: vi lægger megen vægt på, at folk kommer til at eje noget, og at mange kommer til at eje noget, at folk selv kan disponere, og at vi kan udvikle et nær-demokrati her i landet. Så er det muligt — og sådan ved vi jo det er — at hr. Frandsen og mit parti er uenige om nogle ting, men vi er vel næppe så uenige om det, problemet her drejer sig om, at modarbejde en koncentration, hvor en lille klike kan bestemme og dirigere alt for meget. For det er jo resultatet af den lovgivning, der foreslås her. Om vi ligeledes i fællesskab kan være modstandere af den tvang, der i øvrigt ligger i forslaget, ved jeg ikke, men det bliver jo interessant at se hr. Frandsens og hans partis nærmere stillingtagen til disse spørgsmål.

Det er vel sjældent, at et forslag af stor rækkevidde har fået en sådan modtagelse, som dette forslag har fået. Det er jo enstemmigt udtalt fra alle ordførere undtagen regeringsordførerne, at det er et slet forberedt forslag, der forelægges her, at de centrale spørgsmål, som dette vidtgående lovforslag giver anledning til at rejse, slet ikke er blevet behandlet. Måske kunne man få en lidt anden opfattelse, da arbejdsministeren svarede og omtalte den afslappede atmosfære, der havde været under ordførernes taler. Ja vel, vi er jo høflige mennesker, og arbejdsministeren er et meget besindigt menneske. Derfor kunne man måske få et andet indtryk. Men finansministeren og statsministeren var jo til stede og kunne tilvejebringe